

«جا»

۹-۱۹ آذر ۱۳۹۷

نازگل انصاری نیا

شہلا حسینی

میشانیل حکیمی

میکل یوہانسون

جابه‌جایی اخیر امکان و تجربه‌هایی که در این مدت پشت‌سر گذاشت، ایده‌ی اصلی این نمایشگاه را شکل داده است. با این حال، هدف اصلی نمایشگاه این بوده که تجربه را امری صرفاً شخصی نبیند و به آن عرصه‌ی پدیداری مستقلی اشاره کند که شرایط تجربه را فراهم می‌آورد و معناهای مختلف را رقم می‌زند.

آثار میثائیل حکیمی از زاویه‌ای خاص به شرایط پدیداری یک تصویر می‌پردازند. «قاب» نام اثری است مستطیل‌شکل که کادر مستطیلی دیگری از آن بریده شده و دریچه‌ای برای تصویر فراهم کرده است. به عبارت دیگر، ابعاد تصویر پیشاپیش تعیین شده و تا حد زیادی نگاه آن کس را که پشت قاب قرار بگیرد شکل خواهد داد. در اثر بعدی با عنوان «پن-شات»، از یک تکه کاغذپاره به عنوان شابلون استفاده شده و حرکت منظم عمودی و افقی آن روی طوماری بلند، کاغذ رولی زیرین را به متر و معیاری برای سنجش ارتفاع دیوار بدل می‌کند و بسته به ارتفاع دیواری که روی آن نصب شده طول آن هم تغییر خواهد کرد. احتمالاً بسیاری از کسانی که در جامعه‌ی مدرن امروز زندگی می‌کنند و بازنمایی انتزاعی کوه در نقاشی‌ها و حرکت‌های دوربین در سینما را تجربه کرده‌اند، و البته شرایط آن را داشته‌اند که مخاطب هنر باشند، با دیدن نام اثر می‌توانند نقش آن کاغذپاره را همچون منظره‌ای کوهستانی ببینند که حرکت آهسته‌ی دوربینی آن را ثبت کرده است. به عبارت دیگر، این سطوح تجربه که مستقل از فرد آدم‌ها تقرر دارند، همچون آن کاغذ رول عمل می‌کنند و در اینکه چه نقشی شکل بگیرد و چگونه دیده شود، اثرگذارند. با این حال، نباید تصور کرد همه‌ی انسان‌های مدرن روی یک سطح تجربه قرار دارند یا تجربیات یکسانی را از سر می‌گذارند. در واقع این همان پرسشی است که این نمایشگاه قصد دارد به آن نزدیک شود: آن «قاب»هایی که معنا و منظره را رقم خواهند زد کدامند؟ برای مثال زندگی در کلانشهری همچون تهران چه شرایطی را از پیش تعیین کرده است؟ آیا تجربه‌ی تمامی ساکنان این شهر یکپارچه است و «تهران» بر همه به یک شکل پدیدار می‌شود؟

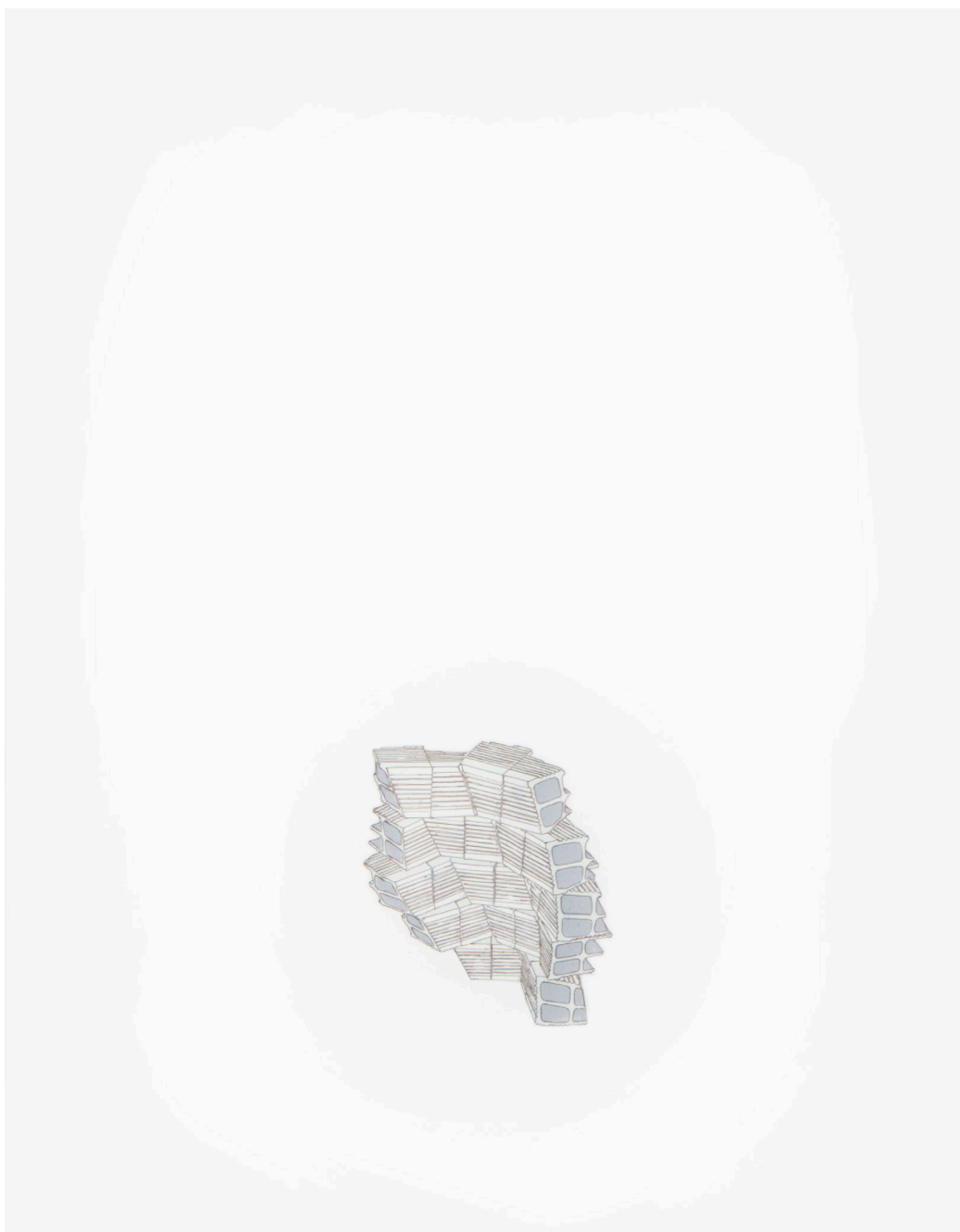
طراحی‌های نازگل انصاری‌نیا با عنوان «تلاش‌هایی برای ساختن یک دیوار» زیرمجموعه پروژه مولتی‌مدیای بزرگتری از اوست به اسم «تخریب ساختمان، خرید ضایعات». موضوع اصلی این پروژه، سیکل بی‌پایان «ساخت و تخریب» در تهران است که اغلب آن را «ساخت‌وساز» می‌خوانند. انصاری‌نیا با ثبت و تحلیل تمامی مراحل تخریب یک ساختمان، شاهدی بدست می‌دهد از تغییرات سریع چهره‌ی شهر. اما مجموعه‌ی حاضر در این نمایشگاه تلاش می‌کند با به‌کارگیری فرایندهای مهندسی معکوس از تخریب به ساخت برسد. یک بلوک استاندارد سفالی در نرم‌افزارهای مهندسی شبیه‌سازی شده است و با وارد کردن پارامترهای فیزیکی نیرو، در همان فضای دیجیتال تکه‌تکه می‌شود. سپس یک قطعه‌ی شکسته شده و ناقص به عنوان واحدی برای ساختن یک دیوار به کار گرفته شده است، تلاشی از پیش محتوم به شکست که نشان می‌دهد نمی‌توان از دل قطعه‌ای ناقص به همان نتیجه‌ی قبلی رسید و چیزی در این میان از دست رفته است. البته در این مجموعه فقط با نیروهای فیزیکی سروکار

نداریم. با عیان شدن اسکلت این بناهای ناقص، میدان نیروی دیگری رویت پذیر شده است که «ساخت و ساز» مداوم را به اجباری در زندگی امروز بدل ساخته است. در این میدان نیروی خاص، خانه بیش از آنکه «ماوایی برای سکونت» باشد، همچون «منبعی برای درآمد و سرمایه گذاری مداوم» پدیدار می شود؛ میدان نیرویی که در آن عده ای به منزله ای «صاحب خانه» و عده ای دیگر به منزله ای «مستاجر» پدیدار خواهند شد و شرایطی پیش می آورد که از یک سو به انبوه «خانه های خالی» و از سوی دیگر به کمبود «جا»یی برای زیستن می انجامد.

میکل یوهانسون، هنرمند سوندی، دعوت ما را پذیرفت تا یکی از چیدمان های خود را در امکان به اجرا بگذارد. طی تجربه ای اسباب کشی ما با انبوه و سانلی روبه رو شدیم که جنبه ای زیباشناختی و کارکردی شان رنگ باخته بود و یکباره همچون «باری سنگین و هولناک» پدیدار شدند. وقتی با این سوال دله ره آور روبه رو شدیم که کجا باید این وسایل را «جا» داد، ناخودآگاه به یاد کارهای یوهانسون افتادیم. نگاه بازیگوش او از دل انبوه درهم فشردگی اشیا، بوم چشم نوازی می آفریند که تصویری یکپارچه را شکل می دهد. با دقتی شدن در کار می توان اشیا آشنایی را بازشناخت که برای جاگرفتن در پازل یوهانسون، نظمی غیرمعمول یافته اند و کارکرد همیشگی خود را از دست داده اند؛ نمایش هم زمانی از فانتزی ها و شرایط واقعی زندگی ما، که یکی مدام گسترش می یابد و دیگری هر روز متراکم تر و فشرده تر می شود.

جعبه های شهلا حسینی عرصه ای فراهم می آورند برای تأمل در مورد انسان به منزله ای موجودی که درک او از زمان و مکان با دیگر موجودات متفاوت است. در جعبه ای عمودی با دو حجم فرو رفته سروکار داریم، در یکی فیگوری با حجمی تیز و سنگین خانه کرده است و در دیگری ساعتی بدون عقربه. در پایین کار نوشته ای نصب شده که به نظر می رسد فهرستی قدیمی از مایحتاج روزمره باشد. اشاره به تاریخ و الزامات مادی زندگی در کنار دیگر جنبه های وجودی انسان، بار دیگر این پرسش را طرح می کند که چطور شیوه های متفاوت «بودن - در - جهان» تجربه های انسانی ما را رقم خواهند زد. در جعبه ای مربعی شکل، بر روی دیاگرامی از یکی از چرخه های فیزیولوژیک، کره ای با نخعی ظریف معلق مانده است. کل اثر از یک طرف شبیه چشم است و از طرف دیگر جهانی را تداعی می کند که می توان در آن سکنی گزید؛ به عبارت دیگر در اینجا با یک «چشم - جهان» روبه روییم. می توان از منظر این اثر، پرسش اولیه مان را چنین طرح کنیم: پدیده های مختلف از «چشم» هر یک از این «جهان» ها چگونه پدیدار می شوند؟

بازگشایی امکان را با این نمایشگاه آغاز کردیم تا شاید این پرسش اصلی را دنبال کنیم: چه اشکال دیگری از زندگی جمعی را می توان زیست که به تجربیاتی دیگر منجر شود؟ کدام شیوه های با هم بودن را هنوز نیاز موده ایم که راه به امکان هایی می برد که در حال حاضر ناممکنند؟

نازگل انصاری نیا

«تلاشهایی برای ساختن یک دیوار»

راپید و ماژیک روی کاغذ یوپو

۳۴×۲۷ سانتی متر

۱۳۹۷

نازگل انصاری نیا

«تلاشهایی برای ساختن یک دیوار»

راپید و ماژیک روی کاغذ یوپو

۳۴×۲۷ سانتی متر

۱۳۹۷

نازگل انصاری نیا

«تلاشهایی برای ساختن یک دیوار»

راپید و ماژیک روی کاغذ یوپو

۳۴×۲۷ سانتی متر

۱۳۹۷

نازگل انصاری نیا

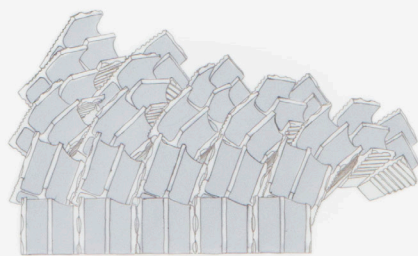
«تلاشهایی برای ساختن یک دیوار»

راپید و ماژیک روی کاغذ یوپو

۳۴×۲۷ سانتی متر

۱۳۹۷

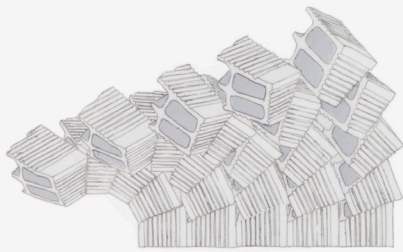
نازگل انصاری نیا

«تلاشهایی برای ساختن یک دیوار»

راپید و ماژیک روی کاغذ یوپو

۳۴×۲۷ سانتی متر

۱۳۹۷

نازگل انصاری نیا

«تلاشهایی برای ساختن یک دیوار»

راپید و ماژیک روی کاغذ یوپو

۳۴×۲۷ سانتی متر

۱۳۹۷

شہلا حسینہ

جعبہ چوبی

۱۲۴×۴۰×۱۵/۵ سانتی متر

۱۳۹۷

شهلا حسینی

جعبه چوبی

۶۲×۵۵×۱۴ سانتی متر

۱۳۹۷

میشائیل حکیمی

پن - شات

کاغذ و اسپری رنگ

۴۰۰×۷۰ سانتی متر

۱۳۹۷

میشائیل حکیمی

قاب

امدی اف، اکریلیک

۹۲×۷۶×۱ سانتی متر

۱۳۹۷

میگل یوهانسون

چیدمان

۳۰۰×۳۵۰ سانتی متر

۱۳۹۷

میرزای شیرازی، کوچه دوم، پلاک ۳، واحد ۱
تلفن: ۸۸۹۴۶۱۵۰
www.1emkan.com